

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 39/05-33

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu Ľubomíra Dobríka a zo sudcov Juraja Babjaka a Eduarda Báránaya vo veci sťažnosti J. S., bytom M., zastúpeného advokátkou prom. práv. J. K., S., v ktorej namieta porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 1069/98 (v súčasnosti Okresného súdu Trenčín), na neverejnom zasadnutí 18. mája 2005 takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom (v súčasnosti Okresný súd Trenčín) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 1069/98 p o r u š i l základné právo J. S. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj jeho právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 1069/98 *p r i k a z u j e* konať bez zbytočných prietáhov.

3. J. S. *p r i z n á v a* primerané finančné zadosťučinenie v sume 50 000 Sk (slovom päťdesiat tisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Trenčín *p o v i n n ý* vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Trenčín *j e p o v i n n ý* zaplatiť náhradu trov konania J. S. v sume 7 321 Sk (slovom sedemtisíc tristo dvadsať jeden slovenských korún) na účet jeho právnej zástupkyne prom. práv. J. K., S., do pätnástich dní od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Sťažnosti J. S. vo zvyšnej časti *n e v y h o v u j e*.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 39/05-8 zo 16. februára 2005 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na konanie sťažnosť J. S., bytom M. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou prom. práv. J. K., S., v ktorej namieta porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom [(ďalej len „okresný súd“) v súčasnosti Okresného súdu Trenčín] v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 1069/98.

Z obsahu sťažovateľovej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že 10. júla 1998 bola na okresnom súde podaná žaloba „*o zrušenie kúpno predajnej zmluvy a dohody o zriadení práva zodpovedajúceho vecnému bremenu*“. Okresný súd uznesením z 28. júna 1999 spojil

predmetnú vec na spoločné konanie s vecou vedenou pod sp. zn. 5 C 423/97, pod touto spisovou značkou sa viedlo aj ďalšie konanie. Dňa 20. decembra 2000 okresný súd uznesením vec týkajúcu sa zrušenia kúpnopredajnej zmluvy a dohody o zriadení práva zodpovedajúceho vecnému bremenu opätovne vylúčil na samostatné konanie. Posledné pojednávanie v predmetnej veci konané 12. novembra 2003 bolo odročené na neurčito za účelom dokazovania. Sťažovateľ 10. februára 2004 prostredníctvom svojej právnej zástupkyne požiadal okresný súd o nariadenie pojednávania v predmetnej veci.

Sťažovateľ 7. októbra 2004 požiadal okresný súd o odstránenie prietáhov v konaní a vykonanie ním navrhnutých dôkazov, ten však na jeho žiadosť nereagoval. V ďalšom texte svojej sťažnosti sťažovateľ poukázal na skutočnosť, že od rozhodnutia v predmetnom konaní závisí rozhodnutie vo veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 5 C 423/97.

Právna zástupkyňa sťažovateľa listom zo 6. decembra 2004 požiadala predsedníčku okresného súdu o vykonanie opatrení, ktoré by viedli k odstráneniu prietáhov v predmetnom konaní. Predsedníčka okresného súdu reagovala na túto sťažnosť listom doručeným sťažovateľovi 28. decembra 2004, podľa ktorého k prietahom v tomto konaní došlo v dôsledku nadmernej zaťaženia sudcov, ktorá vyplýva zo zlej personálnej situácie.

Okresný súd podľa sťažovateľa svojím konaním, resp. nekonaním evidentne spôsobil prietahy v predmetnom konaní, čím došlo k porušeniu sťažovateľovho práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Predmetná vec podľa neho nie je právne ani fakticky zložitá a jeho správanie bolo počas celého konania aktívne a súčinnosťné.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ vo svojej sťažnosti žiadal, aby ústavný súd nálezom rozhodol, že okresný súd postupom v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 1069/98 porušil jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a priznal mu primerané finančné zadostučinenie vo výške 100 000 Sk, ako aj náhradu trov konania.

Sťažovateľ ústavnému súdu predložil taktiež fotokópiu odpovede okresného súdu sp. zn. Spr. 1575/04 z 28. decembra 2004 na jeho sťažnosť na prietahy preukazujúcu využitie účinného právneho prostriedku nápravy vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, a to sťažnosti na prietahy v konaní v zmysle § 17 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov.

Právna zástupkyňa sťažovateľa ústavnému súdu listom zo 14. marca 2005 na základe jeho výzvy oznámila, že súhlasí s upustením od uskutočnenia verejného ústneho pojednávania v predmetnej veci.

Predsedička okresného súdu listom č. Spr 467/05 z 29. marca 2005 ústavnému súdu na základe jeho výzvy oznámila, že netrvá na tom, aby sa v predmetnej veci uskutočnilo verejné ústne pojednávanie. Vo svojom vyjadrení k predmetnej veci predsedníčka okresného súdu popísala procesné úkony uskutočnené v tomto konaní a následne uviedla, že podľa nej predmetná vec nie je skutkovo ani právne zložitá, v preskúmanom konaní nenastali prekážky postupu súdu podľa § 107 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku a z obsahu a priebehu procesných úkonov v tejto veci podľa nej nevyplýva, že by sťažovateľ svojím správaním prispel k predĺženiu uvedeného konania. Vo vzťahu k prietahom v konaní, ktoré boli spôsobené okresným súdom, uviedla:

„(...) - z obsahu a priebehu procesných úkonov v právnej veci vyplýva, že vo veci sa koná len v poslednom období (pojednávanie 16. 2. 2005 a nariadenie ďalšieho pojednávania na deň 4. 4. 2005) K časovému odstupu vykonávania procesných úkonov došlo v období od 28. 6. 1999, na ktorý deň bolo nariadené prvé pojednávanie do 12. 11. 2003, kedy bolo nariadené ďalšie pojednávanie. V tomto období v predmetnej veci nevykonal zákonný sudca žiaden úkon. Zákonný sudca pojednávanie určil na deň 20. 12. 2000, kde opätovne vylúčil konanie sp. zn. 5 C 423/97 na samostatné konanie a o tejto veci rozhodol rozsudkom.

- Vo veci sp. zn. 5 C 1069/98 nastali prietahy v konaní v období od 28. 6. 1999 do 12. 11. 2003 a od 12. 11. 2003 do 14. 1. 2005, kedy zákonná sudkyňa vytýčila termín

pojednávania na deň 16. 2. 2005. Tieto prietahy boli spôsobené objektívnymi okolnosťami spočívajúcimi v nedostatočnom personálnom obsadení Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom, v dôsledku vysokého nápadu vecí do jednotlivých súdnych oddelení. Zákonný sudca mal v období rokov 1998 až 2003 v oddelení v priemere 540 vecí. Sudkyňa JUDr. E. Š. má v odd. 423 vecí.

Z hľadiska primeranosti, plynulosti konania došlo vo vzťahu k sťažovateľovi k zbytočným prietahom v konaní, ktoré boli zavinené objektívnymi okolnosťami.

Zákonná sudkyňa bola upozornená na nutnosť plynulého a rýchleho konania, ale dôsledky z nečinnosti nebolo možné vyvodiť vzhľadom na množstvo vecí každého sudcu tunajšieho súdu v jeho oddelení. Toho času v predmetnej veci koná.“

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania, ako aj z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania v predmetnej veci.

Okresnému súd bol 27. júla 1998 doručený návrh „o zrušenie kúpnopredajnej zmluvy a dohody o zriadení práva zodpovedajúceho vecnému bremenu“ Š. S., bytom M. (ďalej len „navrhovateľka“), v zastúpení jej právneho zástupcu smerujúci proti sťažovateľovi.

Úpravou zo 6. augusta 1998 nechal zákonný sudca vyzvať navrhovateľku na zaplatenie súdneho poplatku v lehote 10 dní.

Dňa 23. septembra 1998 nechal vo veci konajúci sudca doručiť podaný návrh sťažovateľovi spolu s výzvou, aby sa k nemu v lehote 15 dní vyjadril, ako aj vyžiadať od Okresného súdu Senica vyžiadať ich spis sp. zn. RI 531/91.

Navrhovateľka súdny poplatok zaplatila 23. septembra 1998 v kolkoch na rube výzvy zaslanej jej okresným súdom. Sťažovateľ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne doručil 14. októbra 1998 okresnému súdu svoje vyjadrenie k podanému návrhu.

Vo veci konajúci sudca pokynom z 23. marca 1999 nariadil v predmetnej veci termín pojednávania na 28. jún 1999 a nechal naň predvolať účastníkov konania, ako aj ich právnych zástupcov. Právnemu zástupcovi navrhovateľky bolo súčasne s predvolaním na pojednávanie zaslané aj vyjadrenie sťažovateľa k návrhu.

Na pojednávaní konanom 28. júna 1999 právny zástupca navrhovateľky okresnému súdu predložil svoje stanovisko k vyjadreniu sťažovateľa v predmetnej veci. Okresný súd uvedené stanovisko krátkou cestou doručil právnemu zástupcovi sťažovateľa, následne vypočul k premetu konania navrhovateľku i sťažovateľa a pojednávanie uznesením odročil za účelom nariadenia výsluchu svedkyne (notárky JUDr. E. H.), ako aj vyžiadania spisov týkajúcich sa účastníkov konania od mesta M. a Obvodného oddelenia Policajného zboru M. Súčasne na uvedenom pojednávaní spojil vec vedenú pod sp. zn. 5 C 1069/98 na spoločné konanie s vecou vedenou pod sp. zn. 5 C 423/97 s tým, že konanie bude ďalej vedené pod sp. zn. 5 C 423/97.

Vo veci konajúci sudca pokynom z 1. augusta 2003 nariadil termín pojednávania na 12. november 2003, nechal naň predvolať účastníkov konania, ako aj ich právnych zástupcov a zrealizovať uznesenie okresného súdu vyhlásené na pojednávaní konanom 28. júna 1999.

Pojednávanie v predmetnej veci konané 12. novembra 2003 okresný súd uznesením odročil na neurčito a súčasne ním uložil navrhovateľke a jej právnemu zástupcovi, aby okresnému súdu oznámili presné adresy svedkýň navrhnutých na vypočutie v rámci vykonávania dokazovania, a nariadil opätovné predvolanie svedkyne (notárky JUDr. E. H.).

Mesto M. okresnému súdu podaním doručeným 9. októbra 2003 oznámilo, že žiadané spisy nemôže poslať, pretože „*odd. Sociálnych služieb MsÚ M. nevedie žiadne spisy vo veci Š. S., J. S.*“. Obvodné oddelenie Policajného zboru M. reagovalo na výzvu okresného súdu podaním doručeným mu 28. októbra 2003.

Podľa úradného záznamu z 5. novembra 2003 sa na okresný súd dostavila právna zástupkyňa sťažovateľa za účelom nahliadnutia do spisu sp. zn. 5 C 1069/98.

Podaním doručeným okresnému súdu 21. novembra 2003 svedkyňa (JUDr. E. H.) ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní konanom 12. novembra 2003 v predmetnej veci zo zdravotných dôvodov a zároveň okresný súd požiadala o poskytnutie možnosti vyjadriť sa k danej veci, resp. zodpovedať otázky súdu písomne, pretože je časovo zaneprázdnená.

Právna zástupkyňa sťažovateľa listom z 10. februára 2004 (doručeným 11. februára 2004) okresnému súdu oznámila adresy svedkýň A. H. a A. P. a navrhla, aby *„urobil dotaz na MUDr. Z. Nemocnicu M., kedy bola žalobkyňa chorá a či si jej choroba vyžiadala opateru inej osoby“*, a zároveň v ňom požiadala o nariadenie pojednávania v predmetnej veci *„v čo najkratšom termíne“*.

Podľa úradného záznamu predsedníčky okresného súdu bola v súlade s jej opatrením o zmene rozvrhu práce na rok 2004 č. Spr. 506/2004 z 2. júla 2004 predmetná vec pridelená na vybavenie sudkyňi JUDr. E. Š.

Pokynom zo 14. januára 2005 vo veci konajúci sudca nariadil termín pojednávania na 16. február 2005 a nechal naň predvolať účastníkov konania, ich právnych zástupcov, ako aj svedkyne.

Okresný súd pojednávanie konané 16. februára 2005 po vypočutí účastníkov konania, ich právnych zástupcov, ako aj svedkov uznesením odročil na neurčito za účelom predvolania advokátky JUDr. E. D.

Pokynom zo 17. februára 2005 zákonný sudca nariadil termín pojednávania v predmetnej veci na 4. apríl 2005 a nechal naň predvolať účastníkov konania, ich právnych zástupcov, ako aj svedkyňu JUDr. E. D.

Podaním zo 16. februára 2005 právny zástupca navrhovateľky okresnému súdu oznámil, že vypovedal plnú moc udelenú mu navrhovateľkou na jej zastupovanie v predmetnom konaní.

Právna zástupkyňa sťažovateľa okresnému súdu 23. februára 2005 v prílohe svojho podania doručila viaceré listinné dôkazy týkajúce sa predmetu konania a súčasne navrhla vyžiadať trestný spis vedený na Obvodnom oddelení Policajného zboru S. pod ČTS: ORP 377/97.

Právna zástupkyňa sťažovateľa podaním zo 4. apríla 2005 vyčíslila trovy právneho zastúpenia v predmetnej veci (na podaní nie je prezenčná pečiatka, preto nie je možné zistiť, kedy bolo doručené okresnému súdu).

Na pojednávaní konanom 4. apríla 2005 okresný súd po vypočutí účastníkov konania, svedkyne JUDr. E. D., ako aj právnej zástupkyne sťažovateľa vyhlásil rozsudok č. k. 5 C 1069/98-44, ktorým žalobu v predmetnej veci zamietol a súčasne navrhovateľku zaviazal zaplatiť trovy právneho zastúpenia sťažovateľa v predmetnej veci vo výške 10 426,40 Sk na účet jeho právnej zástupkyne.

V spisovom materiáli bol ďalej pripojený spis Obvodného oddelenia Policajného zboru S. ČTS: ORP-377/97 a priestupkový spis Obvodného oddelenia Policajného zboru M. č. p. ORP-P-89/MY-2001.

III.

1. Podľa ustanovenia čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy: „Každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov (...).“

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa

právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na splnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet (I. ÚS 10/98).

Otázku existencie zbytočných prietahov v konaní, a tým aj porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy skúma ústavný súd vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu podľa právnej a faktickej zložitosti veci, podľa správania účastníka konania a spôsobu, akým v konaní postupoval súd (napr. II. ÚS 74/97, I. ÚS 70/98). Tieto tri kritériá zohľadňuje pri namietanom porušení práva na prerokovanie veci súdom v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru aj Európsky súd pre ľudské práva (III. ÚS 111/02, III. ÚS 29/03).

A) Predmetom posudzovaného konania pred okresným súdom je návrh na zrušenie kúpnej zmluvy a dohody o zriadení vecného bremena. Z obsahu súdneho spisu, z vyjadrení sťažovateľa a okresného súdu ani z nimi predložených na vec sa vzťahujúcich listín ústavný súd nezistil žiadnu skutočnosť svedčiacu o právnej alebo skutkovej zložitosti veci, ktorá by mohla spôsobiť predĺženie konania v predmetnej veci.

B) Správanie sťažovateľa ako účastníka konania ústavný súd hodnotí ako súčinnosť, sťažovateľ bol v konaní zastúpený kvalifikovanou právnou zástupkyňou, reagoval na výzvy okresného súdu a zúčastňoval sa jednotlivých pojednávaní. V správaní sťažovateľa teda ústavný súd nezistil žiadne okolnosti, v dôsledku ktorých by mohlo dôjsť k spomaleniu postupu okresného súdu v predmetnom konaní.

C) Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v uvedenom konaní došlo k zbytočným prietahom, bol postup okresného súdu v predmetnej veci.

Ústavný súd zistil obdobia nečinnosti v postupe okresného súdu, ktoré mali výrazný vplyv na doterajšiu dĺžku konania. Prvé z období nečinnosti okresného súdu začalo 28. júna 1999, keď okresný súd uskutočnil pojednávanie v predmetnej veci, ktoré bolo uznesením

odročené na neurčito, a trvalo štyridsaťdeväť mesiacov, t. j. do 1. augusta 2003, keď zákonný sudca pokynom nariadil termín pojednávania a vykonanie ďalších s tým súvisiacich úkonov. Ďalšie jedenásťmesačné obdobie nečinnosti bolo ústavným súdom v rámci preskúmaného konania zistené v období od 10. februára 2004, keď právna zástupkyňa sťažovateľa doručila okresnému súdu podanie, v ktorom mu oznámila adresy svedkýň, a trvalo do 14. januára 2005, keď zákonný sudca nariadil termín pojednávania v predmetnej veci a vykonanie ďalších s tým súvisiacich úkonov. Nečinnosť okresného súdu vo vyššie označených obdobiach bez toho, aby jeho postupu bránila zákonná prekážka, je potrebné považovať za zbytočné prietahy v konaní v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy.

Vzhľadom na stav konania prezentovaný urobenými procesnými úkonmi vo veci, dĺžku konania vo veci, ako aj doterajšiu judikatúru ústavného súdu, v ktorej vyslovil, že otázka množstva vecí, personálne a organizačné problémy súdu nie sú v zásade ústavne významné pre posúdenie toho, či došlo k zbytočným prietahom v konaní (III. ÚS 14/00), argumenty predsedníčky okresného súdu súvisiace s personálnymi problémami súdu a vysokým nápadom vecí ústavný súd nemohol akceptovať.

Ústavný súd konštatuje, že konanie, ktoré je predmetom posúdenia, trvá už viac ako šesť rokov a deväť mesiacov. Z uvedenej doby podstatnú časť (t. j. šesťdesiat mesiacov, teda päť rokov) tvoria obdobia, v ktorých v dôsledku nečinnosti okresného súdu dochádzalo k zbytočným prietahom v predmetnom konaní.

S ohľadom na vyššie uvedené obdobia nečinnosti okresného súdu nemožno dobu predmetného konania vedeného na okresnom súde považovať za ústavne akceptovateľnú vo vzťahu k základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako ani za primeranú vo vzťahu k právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd preto dospel k záveru, že uvedené práva sťažovateľa boli porušené.

2. Podľa čl. 127 ods. 2 druhej vety ústavy ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Pretože ústavný súd zistil, že nečinnosťou okresného súdu došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikázal okresnému súdu, aby vo veci konal bez zbytočných prieťahov a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza sťažovateľ domáhajúci sa rozhodnutia súdu vo svojej veci (predovšetkým v prípade, ak niektorí z účastníkov konania podá odvolanie proti rozsudku okresného súdu, pri vykonávaní procesných úkonov súvisiacich so zákonnou povinnosťou okresného súdu predložiť spis v predmetnej veci odvolaciemu súdu, ako aj pri vykonávaní ďalších úkonov, ktoré preň z ďalšieho postupu vo veci vyplynú).

3. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti žiadal aj o priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 100 000 Sk, pretože podľa jeho názoru okresný súd svojím konaním, resp. nekonaním evidentne spôsobil prieťahy v posudzovanom konaní, pričom rozhodnutie v predmetnej veci je dôležité pre ďalšie konanie týkajúce sa sťažovateľa vedené pod sp. zn. 5 C 423/97 (konanie o návrhu na vypratanie nehnuteľnosti).

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa ustanovenia § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Pretože porušenie základného práva sťažovateľa, ktoré ústavný súd zistil, nemožno napraviť obnovením stavu pred jeho porušením a výrok ústavného súdu deklarujúci toto porušenie nemožno vzhľadom na okolnosti prípadu považovať za dostatočnú a účinnú nápravu, priznal ústavný súd sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie.

Ústavný súd považoval v tomto prípade za primerané priznať sťažovateľovi sumu 50 000 Sk. Táto suma zohľadňuje celkovú dĺžku predmetného konania s prihliadnutím na

predmet konania okresného súdu, dĺžku zbytočných prietáhov v tomto konaní (šesťdesiat mesiacov, t. j. päť rokov) a s tým spojenú ujmu sťažovateľa.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ústavný súd vo zvyšnej časti uplatnenému primeranému finančnému zadost'učineniu v návrhu sťažovateľa nevyhovel.

4. Sťažovateľ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne žiadal priznať náhradu trov konania pred ústavným súdom vo výške 7 600 Sk, ktoré bližšie špecifikoval ako odmenu za dva úkony právnej pomoci ($2 \times 3\,650 \text{ Sk} = 7\,300 \text{ Sk}$) vrátane režijného paušálu ($2 \times 150 \text{ Sk} = 300 \text{ Sk}$).

Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal v súlade s § 1, § 11 ods. 2, § 14, § 15 a § 20 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb z ustanovení § 1 ods. 3, § 13 ods. 8 prvej vety v spojení s § 16, § 1 ods. 3, § 19 ods. 3 a § 25 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška č. 163/2002 Z. z.“) s tým, že predmet konania podľa čl. 127 ústavy pred ústavným súdom, ktorým sú základné práva a slobody, porušenie ktorých sťažovateľ namieta, v zásade nie je oceníteľný peniazmi. Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby uskutočnený v období od 1. januára 2004 v konaní pred ústavným súdom predstavuje 4 534 Sk (v období od 1. januára 2005 predstavuje 2 501 Sk) a hodnota režijného paušálu 136 Sk (v období od 1. januára 2005 je hodnota režijného paušálu 150 Sk).

V súlade s týmito ustanoveniami možno trovy konania vyčíslit' ako súčet odmeny za jeden úkon právnej služby (príprava a prevzatie veci) vykonaný v roku 2004 vrátane režijného paušálu ($1 \times 4\,534 \text{ Sk} + 136 = 4\,670 \text{ Sk}$) a odmeny za jeden úkon právnej služby (písomné podanie na súd) vykonaný v roku 2005 vrátane režijného paušálu ($1 \times 2\,501 \text{ Sk} + 150 \text{ Sk} = 2\,651 \text{ Sk}$). Náhrada trov konania v predmetnej veci vypočítaná podľa platnej právnej úpravy spolu predstavuje 7 321 Sk.

Ústavný súd preto sťažovateľovi priznal náhradu trov konania v predmetnej veci vo výške 7 321 Sk a vo zvyšnej časti uplatnenému nároku sťažovateľa nevyhovel.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. mája 2005